

førte Forhandlinger angaaende den Lov, der har bemyndiget Finantsministeren til at ophæve de forskjellige Extrapoststationer, naar det findes hensigtsmæssigt. Det har jeg imidlertid allerede gjort, men jeg har ikke der, det maa jeg tilstaae, fundet det rige Materiale, som den høitærede Finantsminister troede at erindre, at der kunde søges i den nævnte Forhandling. Jeg har kun fundet, at den ærede sidste Taler (W. Petersen) ved den Leilighed gjorde en ganske kort Bemærkning angaaende Bogmandslobberne, og at et andet æret Rigsdagsmedlem, den nuværende Folkestingsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), lovede sig meget billige Befordringer rundt omkring i Sylland, naar Løven udkom. Jeg troer dog ikke, at de Forventninger, der i saa Henseende bleve udtalte, ere gaaede i Dødfyldelse. Det er mig f. Ex. bekendt, at man har maattet betale 5 Rd. for at blive befordret een Mil fra en Station. Saadanne Exempler tyde ikke paa, at det er blevet billigere, for de Rejsende at komme fra et Sted til et andet. Det er derhos, naar Extrapoststationerne ere ophævede, aldeles umuligt at beregne, til hvilken Tid man, naar man f. Ex. kommer til et vist Sted med Jernbanen til et bestemt Klokkeslet, saa atter kan komme derfra, og naar man saaledes kan naae til et andet Sted, hvor man agter sig hen. Jeg vil hermed tillade mig paany at anbefale mit Forslag til § 6 til Vedtagelse. Der opnaaes derved ialtsald, at man ikke strax slaer fast, at Extrapoststationerne skulle ophæves, hvor de endnu findes.

Ordføreren: Jeg ønsker at sige et Par Ord med Hensyn til det første Endringsforslag til § 3, ifølge hvilket Udvalget har meent, at det vilde være det Rigtigste ogsaa i § 3 at nævne Udtrykket „Brevkort.“ Derved at dette Forslag vedtages, afgjøres der jo Intet-somhelst i finantsiel Henseende; jeg troer at burde gjøre denne Bemærkning ligeoverfor min ærede Collega i Udvalget, som udtalte sig om Brevkortene, for at det ikke skal misforstaaes, som om det, naar man vedtog dette Endringsforslag til § 3, derved paa nogen Maade vilde

være afgjort, om Publicum skulde betale for Papiret til Brevkortene, eller ikke. Jeg sætter i Særdeleshed Pris paa, at dette Endringsforslag bliver vedtaget, for at det kan fremgaae, at et Brevkort er noget. Andet end de nedenfor under Nr. 2 nævnte „aabne Kort“; dette har nemlig Indflydelse med Hensyn til Taxten, idet der som almindelig Taxt for aabne Kort er fastsat 2 Sk., medens Udvalget har indstillet, at Brevkort skulle betales med 4 Sk., undtagen hvor de forsendes indenfor den locale Postforsendelses Grændser. Derfor vil jeg fremdeles tillade mig at anbefale til Thinget, at Brevkort ogsaa maatte blive nævnte i § 3. — Den høitærede Finantsminister har jo stillet et Forslag, som udtrykkelig gaaer ud paa, at Papiret til Brevkort skal særlig betales foruden selve Frimærket, eller maaskee rettere, at Brevkortet ikke skal leveres gratis (Finantsministeren: Nei!) ja, saaledes har jeg idetmindste forstaaet det, men det komme vi jo til, naar vi komme til Behandlingen af de efterfølgende Paragrapher. — Ligeoverfor de Ytringer, der fremkom fra det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer), skal jeg blot bemærke, at jeg ikke seer nogen-somhelst stor Fare ved at vedtage det af ham stillede Endringsforslag, hvorved „Administrationen“ forandres til „Finantsministeren“, og selv om jeg havde haft nogen Frygt i den Henseende, er jeg ialtsald ganske bleven beroliget ved det af den høitærede Finantsminister i saa Henseende Anførte: — Derimod maa jeg tilstaae, at jeg ikke rigtig forstaaer det ærede Medlems Raisonnement, naar han siger, at, da det hidtil har viist sig, at det bestaaende Forbud imod at indlægge Værdier i Breve ikke har nyttet Noget, men at der hvert Die-blik er blevet indlagt Værdier i Breve, og da Forbudet ligeledes har været unyttigt til at forhindre, at Breve, indeholdende Værdier, som ikke vare anbefalede, ere blevne borte, saa er det bedst fremdeles at beholde dette Forbud. Vi ere ganske enige i Præmisserne, men det er blot Conclusionen, hvorom vi ere uenige. Jeg mener nemlig, at Forudsætningen maatte lede til den Slutning, at, da det saaledes har viist sig unyttigt at have et saadant Forbud, idet der intet-somhelst Deris